

Sygn. akt VI U 2614/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 15 marca 2012 r., znak:(...)

w sprawie: M. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę

oddala odwołanie.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 2614/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu M. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227)

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS ubezpieczony został wprawdzie uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy do dnia 28 lutego 2013 roku, lecz powstała po dniu 7 lutego 2003 roku. Niezdolność do pracy skutkująca prawem do renty winna powstać przed w/w datą- przed dniem 7 lutego 2003 roku (-data przed którą spełniony został warunek stażowy)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony M. S., który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż spełnił wszystkie warunki niezbędne do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik uznał, iż niezdolność do pracy istniała już w dniu 7 lutego 2003 roku (-przed dniem 7 lutego 2003 roku nie istniała niezdolność do pracy- czyli w dniu 7 lutego 2003 roku niezdolność już

istniała u ubezpieczonego.) W dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy (czyli od 7 lutego 1993 roku do 7 lutego 2003 roku) ubezpieczony posiadał ponad 5 lat okresów ubezpieczenia.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. S. (urodzony w dniu (...)) w dniu 30 stycznia 2012 roku złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia rentowego, pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który w wydanym w dniu 27 lutego 2012 roku uznał ubezpieczonego za osobę całkowicie niezdolną do pracy do dnia 28 lutego 2013 roku powstałą po dniu 7 lutego 2003 roku. W dziesięcioleciu liczonym od dnia złożenia wniosku ubezpieczony udokumentował łączny okres ubezpieczenia w wymiarze 2 lat, 9 miesięcy i 9 dni. Łączny okres ubezpieczenia odwołującego wyniósł 13 lat, 4 miesiące i 22 dni. Wymagany pięcioletni okres ubezpieczenia odwołujący udokumentował na dzień 7 lutego 2003 roku

Poprzednio decyzją z dnia 4 maja 2011 roku pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rentowego. Ubezpieczony od powyższego odwołania wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. W toku postępowania przeprowadzony został dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy uznali ubezpieczonego za osobę częściowo niezdolną do pracy od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 31 marca 2013 roku. Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 roku Sąd Okręgowy w sprawie VIU 1549/11 oddalił odwołanie, powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 11 stycznia 2012 roku.

- okoliczności bezsporne

W celu ustalenia, czy u ubezpieczonego przed powstaniem całkowitej niezdolności do pracy występowała ewentualna częściowa niezdolność do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: neurologa, specjalisty chorób zakaźnych.

Biegli w opinii wydanej w dniu 26 czerwca 2012 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- stwardnienie rozsiane pod postacią paraparezy,
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z dyskopatią szyjną,
- boreliozę stawową i podejrzenie neuroboreliozy.

W ocenie biegłych, na podstawie przeprowadzonego badania ubezpieczonego, jest on całkowicie niezdolny do pracy od dnia 27 stycznia 2012 roku do lutego 2013 roku. W oparciu o całość dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach sprawy całkowita niezdolność do pracy mogła powstać od dnia 1 września 2008 roku, brak dokumentacji lekarskiej ażeby ustalić, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed dniem 7 lutego 2003 roku

Wobec powyższego biegli podzielili orzeczenie wydane przez lekarza orzecznika ZUS.

- dowód: opinia biegłych k. 22-23akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną opinią przez biegłych, ubezpieczony wniósł do niej zastrzeżenia w których wskazał, iż już na kilka lat przed 2003 rokiem często chorował, a dolegliwości stawów i kręgosłupa występowały u niego już w 1998 roku, w ocenie ubezpieczonego były to objawy stwardnienia rozsianego, które zostały zbagatelizowane przez lekarzy leczących. Biegli skupili się na ocenie stanu zdrowia pod kątem całkowitej niezdolności do pracy, być może nasilone w latach 90 objawy chorobowe czyniły go częściowo niezdolnym do pracy, co skutkowałoby przyznaniem prawa do renty.

W opinii uzupełniającej wydanej w dniu 30 sierpnia 2012 roku biegli w całości podtrzymali wcześniej wydane orzeczenie, nadto wskazali, iż przedłożona dokumentacja leczenia ubezpieczonego nie daje podstaw do orzeczenia

całkowitej niezdolności do pracy przed dniem 7 lutego 2003 roku a częściowa niezdolność do pracy nie upoważnia do renty.

-dowód: opinia uzupełniająca k. 43 akt sądowych

Wobec treści opinii uzupełniającej, Sąd dopuścił dowód z opinii drugiego zespołu biegłych: neurologa, specjalisty chorób zakaźnych, specjalisty medycyny pracy na okoliczność ustalenia, czy ewentualna częściowa niezdolność do pracy powstała przed dniem 7 lutego 2003 roku.

Biegli drugiego zespołu w opinii wydanej w dniu 9 maja 2013 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- stwardnienie rozsiane,
- przebytą boreliozę,
- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią szyjną,
- zespół bólowy szyjno- barkowy objawowy z okresami zaostrzeń.

Zdaniem biegłych wydających opinię w drugim zespole, ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do maja 2014 roku, niezdolność ta istnieje od daty zgodnej z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS i spowodowana jest stwardnieniem rozsianym. Przed tym orzeczeniem ubezpieczony został zgodnie z orzeczeniem KL ZUS z dnia 14 marca 2011 roku oraz opinią biegłych z października 2011 roku i wyrokiem Sądu z dnia 20 grudnia 2011 roku uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy- biegli podzielili tą opinię.

-dowód: opinia drugiego zespołu biegłych k. 78-79 akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez drugi zespół biegłych strony nie zgłosiły do niej zastrzeżeń.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
  - 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
  - 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.
2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w myśl art. 57 ust. 1 pkt.2 uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie między innymi pięć lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Pięcioletni okres winien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.(art. 58 ust. 1 i 2 w/w ustawy)

Zgodnie z art. 58 ust.4 w/w ustawy: przepisu art. ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przepis art. 58 ust.4 w/w ustawy został dodany przez art. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2011 roku o zmianie ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2011 roku nr 187, poz. 112) i obowiązuje od dnia 23 września 2011 roku. Zatem zgodnie z jego treścią ubezpieczony dla otrzymania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy musiałby legitymować się co najmniej 30 letnim okresem składkowym.

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony wszystkich wymaganych przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie spełnia, bowiem mimo uznania go za osobę całkowicie niezdolną do pracy, ubezpieczony na dzień powstania całkowitej niezdolności do pracy nie posiada wymaganego pięcioletniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przypadającym przed dniem powstania całkowitej niezdolności do pracy. Jednocześnie częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy jak wynika z opinii wydanej przez biegłych w przedmiotowym postępowaniu jak i w poprzednio toczącej się sprawie z odwołania ubezpieczonego w sprawie VIU1549/11 powstała u niego po dniu 7 lutego 2003 roku, zatem po upływie okresu w którym ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia.

Ubezpieczony nadto nie legitymuje się co najmniej 30 letnim okresem składkowym pozywającym na przyznanie mu prawa do renty bez potrzeby wykazania pięcioletniego okresu ubezpieczenia przypadającego przed dniem powstania całkowitej niezdolności do pracy.

W tej sytuacji Sąd, zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego- nie znajdując podstaw do zmiany wydanej decyzji

SSO Ewa Milczarek